

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
100.	— Hotărâre privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei de stat Bumbăța (România)—Leova (Republica Moldova) și înființarea punctului vamal de frontieră Bumbăța, pentru completarea anexei nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 445/2002, precum și pentru preluarea și darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a drumului comunal DC 41, situat în comuna Vetrișoia, pentru trecerea în domeniul public al statului, precum și pentru încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național	2–7
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
328.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind controlul transferurilor de deșeuri, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.647/2022	8
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 66 din 24 octombrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei de stat Bumbăta (România)—Leova (Republica Moldova) și înființarea punctului vamal de frontieră Bumbăta, pentru completarea anexei nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 445/2002, precum și pentru preluarea și darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a drumului comunal DC 41, situat în comuna Vetrișoia, pentru trecerea în domeniul public al statului, precum și pentru încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național

Luând în considerare prevederile art. 2 pct. 2 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova, semnat la București la 13 noiembrie 2009, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 218/2010, potrivit cărora deschiderea unor noi puncte de trecere a frontierei între cele două state se efectuează prin schimb de note verbale,

având în vedere aspectele convenite prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, încheiat prin schimb de note verbale apostilate la București la 20 iulie 2022, respectiv 22 august 2022, privind înființarea punctului de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova deschis traficului internațional rutier Bumbăta—Leova, intrat în vigoare la data de 7 septembrie 2022 prin Ordinul ministrului afacerilor externe nr. 2.170/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 27 septembrie 2022,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. V alin. (4) din Legea nr. 198/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, precum și al art. 288 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei de stat Bumbăta (România)—Leova (Republica Moldova) și înființarea punctului vamal de frontieră Bumbăta în subordinea Biroului vamal de frontieră Albița pentru traficul internațional rutier, în sectorul unui pod flotant care urmează a fi instalat între localitățile respective.

(2) Programul de lucru al punctului internațional de trecere a frontierei de stat și al punctului vamal de frontieră, prevăzute la alin. (1), este permanent, de la ora 00.00 la ora 24.00.

(3) Prin punctul de trecere a frontierei de stat prevăzut la alin. (1) traficul este limitat la autovehiculele cu greutatea maximă de 40 tone/ansamblu și de 7 tone/osie.

(4) Prin punctul de trecere a frontierei de stat prevăzut la alin. (1) este interzis tranzitul vehiculelor lente, transportul de mărfuri care trebuie supuse controlului veterinar și transportul de mărfuri ori substanțe periculoase.

(5) În cazul în care este necesar, transportul anumitor mărfuri prin punctul de trecere a frontierei de stat menționat la alin. (1) poate fi restricționat.

(6) Punctul de trecere a frontierei de stat și punctul vamal de frontieră, prevăzute la alin. (1), se dau în folosință după realizarea infrastructurii, asigurarea personalului și a utilităților necesare în vederea desfășurării în bune condiții a controlului de frontieră, în conformitate cu normele și standardele în vigoare.

Art. 2. — (1) Punctul internațional de trecere a frontierei de stat și punctul vamal de frontieră, prevăzute la art. 1, funcționează în spații care corespund cerințelor de desfășurare a activității de control în concordanță cu reglementările în vigoare.

(2) Spațiile și utilitățile necesare pentru desfășurarea activităților de control la trecerea frontierei de stat se asigură de către administratorul punctului de trecere a frontierei, conform legii.

(3) Costurile cu utilitățile aferente se achită de către administratorul imobilului și se recuperează de la fiecare instituție în parte, pe bază de protocol, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Posturile necesare efectuării controlului la frontiera de stat vor fi asigurate prin suplimentarea numărului de posturi aprobat Poliției de Frontieră Române, din numărul total de posturi aprobat Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Posturile necesare efectuării controlului și supravegherii vamale în punctul vamal de frontieră vor fi asigurate din numărul total de posturi aprobat Autorității Vamale Române.

(3) Posturile necesare efectuării controlului specific de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. vor fi asigurate prin suplimentarea numărului de posturi aprobat acestui operator economic prin bugetul de venituri și cheltuieli.

(4) Posturile necesare efectuării controlului specific de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor vor fi asigurate prin suplimentarea numărului de posturi aferent Direcției Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Vaslui, conform anexei nr. 3, din numărul total de posturi aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Cheltuielile de personal pentru dotări și alte amenajări specifice se suportă de fiecare ordonator de credite pentru instituțiile care desfășoară activități în punctul de trecere a frontierei în conformitate cu prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu încadrarea în creditele de angajament și creditele bugetare anuale aprobate, potrivit legii, prin bugetul fiecărui ordonator principal de credite, respectiv cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate prin

bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(6) Personalul, spațiile și dotările necesare instituțiilor care desfășoară activități în punctul de trecere a frontierei sunt prevăzute în anexele nr. 1—4.

(7) Personalul Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. își va desfășura activitatea specifică la frontieră, potrivit art. 60 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 9 alin. (2) lit. c) pct. (i) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, în spații amenajate pe teritoriul României.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la punctul IV din anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 445/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 24 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, după subpunctul 10 se introduce un nou subpunct, subpunctul 11, cu următorul cuprins:

„11. Bumbăta, județul Vaslui — rutier.”

Art. 5. — (1) Se aprobă preluarea drumului comunal DC 41 din domeniul public al comunei Vetrișoiaia, având datele de

identificare prevăzute în anexa nr. 5, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., precum și încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în condițiile legii.

(2) Se aprobă înscrierea bunului prevăzut la alin. (1) în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

Art. 6. — Predarea-preluarea drumului comunal DC 41, inclusiv a terenului aferent acestuia, prevăzut la art. 5, se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

Art. 9. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

ministru transporturilor și infrastructurii,

Adrian Foghiș,

secretar de stat

Ministru afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Alexandru Nicolae Bociu

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministru afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 8 februarie 2023.

Nr. 100.

ANEXA Nr. 1

Personalul, spațiile și dotările necesare Poliției de Frontieră Române pentru punctul de trecere a frontierei de stat Bumbăta—Leova, județul Vaslui

A. Personalul necesar pentru punctul de trecere a frontierei:

- 1 funcție de ofițer de poliție — șef P.P.F.;
- 4 funcții de ofițer de poliție — șefi de grupă;
- 48 de funcții de agent de poliție.

B. Infrastructură

1. Infrastructura exterioară

a) Infrastructura rutieră:

- 2 artere rutiere de control pentru fiecare sens, prevăzute cu sistem antipneu;
- zonă de întoarcere pentru vehicule în situația refuzului intrării;
- zonă separată pentru controlul amănunțit al vehiculelor — hală prevăzută cu rampă.

b) Cabine de control:

- 1 cabină de control dublă și 1 cabină de control simplă pe sens, dotate cu sisteme de climatizare.

- c) Spații interioare (containere modulare) prevăzute cu mobilier și sisteme de climatizare (minim 9000 BTU) pentru fiecare încăpere, conform destinației acesteia:
- o încăpere pentru șeful punctului de trecere a frontierei;
 - o încăpere pentru dispecerat și pentru monitorizarea sistemelor de supraveghere video de la nivelul punctului de trecere a frontierei;
 - o cameră tehnică cu facilitățile necesare (servere);
 - o încăpere destinată pentru linia a II-a control documente cu vizibilitate directă către fluxul de pasageri (linia de control, pe partea sensului de intrare)/interviervarea persoanelor, eliberarea de formulare;
 - o încăpere pentru pregătirea personalului turei;
 - o încăpere pentru persoanele reținute;
 - 2 încăperi pentru persoanele cărora li se refuză intrarea, în funcție de sex, dotate cu camere de supraveghere și grupuri sanitare;
 - 2 încăperi pentru solicitanții de azil (una pentru bărbați și una pentru femei și copii), dotate cu camere de supraveghere și grupuri sanitare;
 - padoc câini serviciu.
- d) Împrejmuire și supraveghere perimetrală:
- gard de separare a fluxurilor de intrare/ieșire;
 - gard perimetral suficient de înalt, prevăzut cu sisteme antiescaladare și de securitate;
 - bariere la intrarea în punctul de trecere frontieră, fixate pe axul drumului și care să fie acționate din cabina de control acces;
 - cabină control acces în P.T.F. la intrare și la ieșire;
 - sistem de supraveghere perimetral;
 - sistem de supraveghere video care să acopere întreaga suprafață a punctului de trecere;
 - sistem semaforizat cu bariere duble pentru încadrarea vehiculului la control.
- e) Semnalizare/Presemnalizare:
- panou de semnalizare care să marcheze intrarea în România, stat membru al Uniunii Europene;
 - panouri electronice pentru presemnalizarea tuturor fluxurilor de pasageri;
 - panouri electronice deasupra fiecărei artere pentru semnalizarea fluxurilor de călători, potrivit prevederilor anexei III la Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen).

C. Echipamente

1. Echipamente tehnice și IT

a) Linia I de control:

- 6 stații de lucru cu acces la baze de date în cabinele de control;
- 6 UPS;
- 6 dispozitive de preluare a amprentelor digitale;
- 6 sisteme de captură a imaginii faciale;
- 12 ștampile de trafic (6 pentru ieșire, 6 pentru intrare);
- 10 stații radio portabile;
- 4 aparate de detecție a falsurilor, cu filtre de lumină și lupă;
- 6 dokubox;
- 8 lanterne;
- o trusă narcotest;
- 2 seturi oglinzi control autovehicul;
- 6 minikituri pentru examinarea documentelor care conțin: minimicroscop cu sursă de lumină care mărește de 30 de ori, lampă retroreflectivă, lupă gradată care mărește de 8 ori, lampă portabilă cu lumină albă și UV, suport de plastic gradat pentru măsurarea unghiurilor și distanțelor și pensetă de oțel;
- 6 cititoare optice fixe pentru documente;
- 9 telefoane interior;
- 1 trusă pentru identificarea și testarea stupefiantelor;
- 2 detectoare CO(2);
- 2 detectoare radiații;
- 1 endoscop;
- sistem NSDD (portal radiații) la intrarea și ieșirea din punct;
- 4 terminale mobile pentru control documente.

b) Linia a II-a de control:

- 1 stație de lucru pentru acces baze de date;
- 1 UPS;
- 1 dispozitiv de preluare a amprentelor digitale;
- 1 sistem de captură a imaginii faciale;
- 1 scanner de mare viteză tip Kodak — scanner documente minori;
- 1 telefon/fax;
- 1 telefon de interior;
- 1 imprimantă;
- 1 sistem de amprentare EURODAC;
- 1 comparator videospectral;
- 1 stereomicroscop;
- 1 cititor optic fix pentru documente;
- trusă criminalistică;
- complet echipament SNIV (furnizat de către Ministerul Afacerilor Externe).

- c) Dispecerat:
 - 1 stație de lucru;
 - UPS;
 - telefax;
 - stație TETRA fixă;
 - 1 scanner;
 - 1 aparat de multiplicat xerox;
 - 1 telefon interior;
 - Fișet metalic pentru păstrarea ștampilelor și vizelor.
 - d) Șef P.T.F.:
 - 1 stație de lucru;
 - 1 UPS;
 - 1 telefon interior.
 - e) Sală pentru pregătirea turei:
 - 2 stații de lucru;
 - 2 UPS-uri.
 - f) Camera tehnică:
 - 1 RACK minimum 12 U;
 - 1 UPS;
 - aparat aer condiționat.
 - g) Comunicații:
 - nod de comunicații;
 - legătură comunicații radio;
 - legătură fibră optică;
 - cablare structurală.
2. Echipamente și dotări necesare controlului de frontieră:
- 1 generator 50 kVA;
 - 2 turnuri iluminat;
 - 4 dulapuri metalice;
 - 6 bucăți cătușe;
 - 6 bucăți baston;
 - 8 bucăți pulverizator cu substanță iritant-lacrimogenă;
 - 6 bucăți baston reflectorizant;
 - 2 dispozitive de verificare a continuității densității materialelor;
 - 2 truse de oglinzi pentru inspectare;
 - 1 aparat cu raze X pentru controlul scrisorilor și trimiterilor poștale;
 - 1 aparat portabil de radiografiere cu raze X;
 - 2 detectoare de metale;
 - 4 detectoare de persoane;
 - 2 detectoare substanțe gaze toxice industriale;
 - 2 dozimetre/debitmetre;
 - 2 detectoare multigaz cu senzor de CO, CO₂ și H₂S;
 - 1 rastel armament muniție reținută;
 - 30 bucăți scaune;
 - 15 birouri;
 - 10 bucăți cuier.
3. Autovehicule:
- autovehicul de ordine publică;
 - autovehicul de transport efective;
 - autovehicul de transport câini.

ANEXA Nr. 2

Spațiile și dotările necesare punctului vamal de frontieră Bumbăta, județul Vaslui

A. Infrastructură

- a) Spații interioare (containere modulare):
 - 1. interioare:
 - 1 birou tură operativă;
 - 1 cameră vestiar lucrători vamali;
 - 1 cameră depozitare bunuri reținute;
 - 2. tehnice:
 - 1 cameră pentru echipamente de comunicații, server supraveghere video, centrală telefonică;
 - 1 cameră grup electrogen.
- b) Cabine de control:
 - 1 pe sensul de intrare (cabină dublă);
 - 1 pe sensul de ieșire (cabină dublă).
- c) Semnalizare/Presemnalizare:
 - panou de semnalizare care să marcheze intrarea în România, stat membru al Uniunii Europene;
 - panouri pentru presemnalizarea tuturor fluxurilor de pasageri, cu cel puțin 75 metri în față.
- d) Împrejmuire și supraveghere perimetrală:
 - sistem de supraveghere perimetral;
 - sistem de supraveghere video care să acopere întreaga suprafață a punctului de trecere;
 - servicii de comunicații voce-date (linie telefonică de cooperare, interconectare la sistemul informatic integrat vamal — circuit date asigurat de STS) = se asigură de CNIF-DTICSV.

B. Echipamente:

- birou de lucru — 4 bucăți;
 - corp mobil 3 sertare pentru birou — 4 bucăți;
 - etajeră fără uși, cu polițe — 2 bucăți;
 - dulap 2 uși, 4 rafturi — 2 bucăți;
 - scaune ergonomice — 4 bucăți;
 - scaune fixe — 4 bucăți;
 - fișet metalic pentru păstrarea documentelor — 1 bucată;
 - aparate climatizare 9000 BTU slip inverter, se asigură montaj — 2 bucăți;
 - aparate climatizare 12000 BTU slip inverter, se asigură montaj — 2 bucăți;
 - combină frigorifică — 1 bucată;
 - televizor LCD led — 32" , cu suport perete — 1 bucată;
 - stații de lucru sistem Desktop PC All in One — 4 bucăți:
- caracteristici tehnice minime:
- procesor Intel Core i7;
 - 16Gb Ram, HDD 1Tb + SSD 128 GB;
 - DVD RW, cameră și microfon, SO Windows 11;
 - pachet Microsoft Office min. 2016;
- sistem de interconectare:
 - cablare structurată fibră optică pentru conectarea cabinetelor de control;
 - router cu management — 1 bucată;
 - switch-uri cu management cu 4 porturi + 1 port fibră optică — 1 bucată;
 - switch-uri cu management cu 4 porturi + 1 port fibră optică — 2 bucăți;
 - dulap de comunicații;
 - UPS 1000 VA — 5 bucăți;
 - multifuncționale laser, ADF, duplex, rețea, A4, min. 35 ppm, 35 cpm, FAX — 1 bucată;
 - imprimantă laser — 1 bucată;

C. Echipamente și dotări necesare controlului vamal fizic:

- 2 truse de scule;
- 2 bucăți mașini de găurit;
- 1 bucată flexure;
- 1 sistem de control oglinzi;
- 4 lanterne.

D. Echipamente de control nedistructiv:

- videoendoscop — 1 bucată;
- dispozitiv identificare izotopi — 1 bucată;
- monitor portabil de radiații — 1 bucată;
- detector/monitor individual de radiații — 8 bucăți;
- detecție urme prin spectrometrie de mobilitate a ionilor (detecție droguri și explozibil) — 1 bucată;
- truse narcotest — 2 bucăți;
- 1 echipaj canin specializat în control antitabac, necesar câine și auto.

E. Servicii:

- de curățenie și salubritate în incinta biroului vamal de frontieră pentru dare în folosință;
- de curățenie și salubritate în incinta biroului vamal de frontieră pentru funcționare;
- de punere în funcțiune și de întreținere a instalațiilor de termoficare, electrice și sanitare;
- furnizare utilități (energie electrică, servicii de telefonie — 1 linie telefonică).

ANEXA Nr. 3

Personalul și dotările necesare Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru punctul de trecere a frontierei de stat Bumbăta—Leova, județul Vaslui

A. Personalul necesar pentru punctul de trecere a frontierei:

- 6 posturi pe perioadă nedeterminată aferente funcțiilor publice;

B. Comunicații și informatică:

1. 1 stație de lucru cu UPS — sistem Desktop PC All in One;
 - caracteristici tehnice minime:
 - procesor Intel Core i7;
 - 16Gb Ram, HDD 1Tb+SSD 128 GB;
 - DVD RW, cameră și microfon, SO Windows 11;
 - pachet Microsoft Office min. 2016;
 - licență permanentă și program antivirus;

2. 1 multifuncțională;
3. 1 legătură fibră optică;
4. 1 cablare structurată.

C. Logistică:

1. 1 container control documentar;
2. 1 container control identitate și fizic (ambalare și depozitare probe);
3. 1 birou de lucru;
4. 2 scaune fixe;
5. 1 masă lucru prelucrare și ambalare probe;
6. 1 scaun ergonomic;
7. 2 dulapuri cu 2 uși, 4 rafturi pentru păstrarea documentelor;

8. 2 aparate de climatizare 9000 BTU slip inverter, cu asigurare montaj;

9. 1 scară multifuncțională 4 x 3 trepte + platformă de lucru, pliabilă pentru recoltare de probe;

10. 1 ladă frigorifică pentru reținerea produselor de origine animală interzise a fi introduse în UE prin bagajele călătorilor.

D. Servicii:

- de curățenie și salubritate în incintele birourilor pentru dare în folosință;
- de curățenie și salubritate în incintele birourilor pentru funcționare;
- de punere în funcțiune și de întreținere a instalațiilor de termoficare, electrice și sanitare;
- furnizare utilități (energie electrică, apă).

ANEXA Nr. 4

Personalul și dotările necesare angajaților Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. pentru desfășurarea controlului specific la frontiera de stat Bumbăta—Leova, județul Vaslui

I. Personal necesar desfășurării activității specifice în punctul de frontieră: 16 posturi

II. Mobilier, comunicații și informatică în vederea desfășurării activității specifice de control

Nr. crt.	Denumire produs	Cantitate
1.	Containere racordare la rețeaua electrică	2 bucăți
2.	Generator curent electric	1 bucată
3.	Sisteme video ANPR montate pe stâlpi și console	2 bucăți
4.	Mobilier și sisteme de încălzire	
5.	Birouri	4 bucăți
6.	Scaune ergonomice de birou	4 bucăți
7.	Dulapuri cu rafturi de mărime mare	3 bucăți
8.	Jaluzele orizontale de aluminiu	4 bucăți
9.	Convectore cu montare pe perete — 2.000 wați	2 bucăți
10.	Calculator desktop PC compus din unitate centrală, monitor, tastatură, mouse și UPS	4 bucăți
11.	Imprimante laser	4 bucăți
12.	Multifuncțional laser (copiator, scanner și fax)	1 bucată
13.	Scanner documente	2 bucăți
14.	Switch	2 bucăți
15.	Prize de rețea aplicate pe perete	4 bucăți
16.	Racordare și acces internet	
17.	Seif metalic	1 bucată
18.	Sistem de alarmă casierie cu acumulator, senzori și sirenă exterioară	1 bucată
19.	Sistem de supraveghere video cu 4 camere IN/OUT, cu hard disk și server web integrat	2 bucăți
20.	Cutie metalică cu cheie pentru numerar	1 bucată
21.	Lampă multifuncțională UV pentru verificare valută	1 bucată
22.	Case de marcat	2 bucăți

ANEXA Nr. 5

DATELE DE IDENTIFICARE

ale drumului comunal și terenului aferent, care se preia din domeniul public al comunei Vetrișoia în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunurilor	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Persoana juridică ce predă sectorul de drum	Persoana juridică ce preia sectorul de drum	Indicativ vechi	Indicativ nou
Se atribuie de MF.	8.12.05.01	DC 41	DC 41 km — 0+000 — km; L = 2,784 km Cu îmbrăcăminte din pământ stabilizat și macadam, limite DN 24A — fâșia de frontieră S = 4,2709 ha, intabulat în C.F. nr. 72008 Vetrișoia, C.F. nr. 71735 Vetrișoia, C.F. nr. 71732 Vetrișoia	38.787,5	Consiliul Local al Comunei Vetrișoia (CIF 4627330)	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii (CUI 13633330)	DC 41	DN PTF Bumbăta km 0+000 — km 2+784

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind controlul transferurilor de deșeuri, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.647/2022

Având în vedere Referatul de aprobare al Gărzii Naționale de Mediu nr. 638/GM din 26.01.2023,

în temeiul art. 10¹ din Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind controlul transferurilor de deșeuri, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.647/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 28 iunie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Organizatorii transferurilor de deșeuri, prevăzuți în prezentele norme metodologice, au obligația înscrierii tuturor tranzacțiilor/operațiunilor ce vor fi efectuate în aplicația informatică R.O.A.F.M.”

2. La articolul 3, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Toate transporturile de deșeuri se supun controlului de specialitate al Gărzii Naționale de Mediu.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (1)—(6) atrage interzicerea trecerii frontierei de stat.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Descărcarea deșeurilor în alte locuri față de destinația menționată în documentele ce însoțesc transportul este interzisă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se permite manipularea deșeurilor și/sau a mijloacelor de transport de orice tip ce conțin deșeuri, prin transbord direct sau indirect, pentru realizarea operațiunilor specifice transporturilor intermodale, multimodale și combinate, inclusiv în timpul tranzitului, pentru supravegherea trasabilității deșeurilor.”

4. La articolul 11, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Controlul de specialitate asupra încărcăturilor care conțin deșeuri se efectuează de către comisarii Gărzii Naționale de Mediu, având atributul verificării îndeplinirii tuturor criteriilor aplicabile transferului de deșeuri.

.....
(5) Controlul de specialitate al Gărzii Naționale de Mediu include și inspecția fizică a încărcăturilor/mijloacelor de transport/unităților ce conțin deșeuri, pentru verificarea la fața locului a respectării dispozițiilor și normelor legale aplicabile deșeurilor, după caz.”

5. La articolul 11, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru situațiile în care aplicația informatică R.O.A.F.M. nu este funcțională la momentul prezentării transporturilor cu deșeuri în punctul de trecere al frontierei de stat, comisarii GNM, prezenți la fața locului, vor aplica sigiliul marca GNM acestor transporturi, înregistrând ulterior aplicarea sigiliului marca GNM în aplicația informatică R.O.A.F.M., urmând a fi desigilate în vederea efectuării controlului de specialitate la punctele de descărcare înscrise în documentele ce însoțesc transporturile respective.

(9) Comisarii care efectuează controlul de specialitate în punctele de trecere a frontierei vor transmite o notificare, prin mijloacele tehnice aflate în dotare, către comisariatul județean al GNM din raza de competență unde se efectuează operațiunea de descărcare a deșeurilor. Mijloacele de transport ce conțin deșeuri vor fi deschise pentru efectuarea controlului de specialitate, ulterior se va opera de către comisari în aplicația R.O.A.F.M. situația constatată.”

6. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Pentru încărcăturile care nu pot fi verificate din anumite cauze obiective, inclusiv volumul traficului transfrontalier, în punctele de trecere a frontierei desemnate, comisarii Gărzii Naționale de Mediu pot aplica sigiliul marca GNM asupra mijlocului de transport pentru a fi verificate la instalația de valorificare/punctul de destinație menționat(ă) în actele ce însoțesc transportul, instalație de valorificare care trebuie, în mod obligatoriu, să se regăsească în registrul R.O.A.F.M.”

7. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Încărcăturile cu deșeuri, precum și cele cu bunuri secondhand trebuie să îndeplinească criteriile specifice, în conformitate cu legislația subsecventă care se aplică în cazul deșeurilor și al bunurilor secondhand pentru care se întocmesc acte de control specifice de către fiecare autoritate competentă în parte.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin intră în vigoare la 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 1 februarie 2023.
Nr. 328.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 66

din 24 octombrie 2022

Dosar nr. 1.337/1/2022

Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Andrieș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucian Cătălin Mihai Zamfir	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ICCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă, în Dosarul nr. 342/228/2021.

4. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: (i) a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor asupra chestiunii de drept, prin care se propune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării, pentru neîndeplinirea condiției privind existența unei dificultăți serioase și reale a chestiunii de drept și a condiției privind *noutatea* chestiunii de drept supuse interpretării; (ii) raportul a fost comunicat părților din dosarul în care a fost formulată sesizarea (Dosarul nr. 342/228/2021), conform dovezilor aflate la dosar; (iii) nu au fost depuse puncte de vedere cu privire la raport.

5. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Tribunalul Brăila — Secția I civilă, prin Încheierea din 9 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 342/228/2021, a dispus

sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea art. 234 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în referire la Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007, o decizie a Curții Constituționale, prin care s-a constatat neconstituționalitatea unui act normativ sau a unui articol cuprins într-un act normativ prin care sunt incriminate și sancționate fapte contravenționale, are ca efect încetarea executării silite, sancțiunile contravenționale aplicate în temeiul textului de lege declarat neconstituțional urmând să nu se mai execute?”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesul în care se află pricina

A. Cererea de chemare în judecată

7. Prin acțiunea înregistrată la 18.02.2021 pe rolul Judecătoriei Făurei cu nr. 342/228/2021, contestatorul A., în contradictoriu cu Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (*DGRFP Galați*), Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brăila (*AJFP Brăila*), Inspectoratul de Poliție Județean Brăila (*IPJ Brăila*) și Serviciul Fiscal Orășenesc Însurăței, a formulat contestație la executare împotriva executării silite pornite împotriva sa în cadrul Dosarului de executare nr. XYZ, în cadrul căruia a fost pus în executare titlul executoriu reprezentat de procesul-verbal de contravenție seria PBRV din 27.04.2020, emis de IPJ Brăila, prin care i s-a aplicat amendă în cuantum de 20.000 lei.

B. Soluția instanței de fond

8. Prin Încheierea civilă din 15 decembrie 2021, Judecătoria Făurei a admis contestația la executare formulată de contestatorul A., a anulat executarea silită și actele de executare emise în dosarul de executare, reținând, în esență, următoarele:

a) în ceea ce privește titlul de creanță reprezentat de procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, sunt incidente cele statuate de către Curtea Constituțională în Decizia nr. 152/2020, prin care s-a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, cu modificările și completările ulterioare (prin care era incriminată drept contravenție nerespectarea art. 9 din Ordonanța de urgență);

b) prin Decizia nr. 651/2018 (paragraful 57), Curtea Constituțională a statuat că decizia prin care este constatată neconstituționalitatea unei norme de incriminare face ca, de la data publicării sale, fapta incriminată și considerată anterior socialmente periculoasă să nu mai existe, adică produce efecte similare unei legi de dezincriminare;

c) legea de dezincriminare nu afectează doar sancțiunile contravenționale, ci însuși raportul de drept contravențional născut ca urmare a săvârșirii printr-o acțiune/inacțiune ilicite, întrucât fapta nu mai reprezintă o contravenție, ea nemaifiind prevăzută de actul normativ declarat neconstituțional;

d) cu referire la dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin Decizia nr. 228/2007, Curtea

Constituțională a statuat că sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma „nu se mai sancționează” se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia. În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a precizat că „sintagma trebuie înțeleasă în sensul că, prin intrarea în vigoare a legii care nu prevede fapta drept contravenție, sancțiunile contravenționale nu se mai aplică, iar în cazul celor aplicate, dar aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a noii legi, sancțiunile nu se mai execută”;

e) prin urmare, există un impediment cu privire la executarea silită în temeiul titlului de creanță reprezentat de procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, chiar dacă acesta nu a fost anulat în urma soluționării unei plângeri contravenționale printr-o hotărâre judecătorească.

C. Apelul exercitat împotriva hotărârii primei instanțe

9. Împotriva sentinței menționate la pct. 8 a exercitat apel principal intimata AJFP Brăila, susținând, în esență, următoarele: (i) prima instanță a pronunțat o hotărâre nelegală, atât timp cât procesul-verbal de contravenție nu a fost contestat în conformitate cu art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, acesta constituind titlul executoriu pentru care a fost pornită executarea silită în conformitate cu art. 220 și următoarele din Codul de procedură fiscală; (ii) în mod greșit, prima instanță a analizat legalitatea titlului de creanță care a stat la baza declanșării executării silite și a constatat că fapta nu mai reprezintă contravenție, iar procesul-verbal nu mai constituie titlu executoriu, astfel că acesta nu mai are aptitudinea de a constitui o creanță fiscală.

10. Intimatul IPJ Brăila a formulat apel incident, prin care a solicitat schimbarea hotărârii și respingerea contestației, motivat, în esență, de faptul că titlul de creanță devenit executoriu trebuia contestat separat conform Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

11. Apelurile au fost înregistrate pe rolul Tribunalului Brăila — Secția I civilă.

D. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

12. În Dosarul nr. 342/228/2021, la termenul de judecată din 14 aprilie 2022, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuția părților și a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept menționate la paragraful 6.

III. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

13. Dispozițiile legale supuse interpretării sunt următoarele:

a) **art. 234 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Codul de procedură fiscală*):

„Art. 234. — **Încetarea executării silite și ridicarea măsurilor de executare silită**

(1) Executarea silită încetează dacă:

a) s-au stins integral obligațiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligațiile de plată accesorii, cheltuielile de executare și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desființat titlul executoriu;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.”;

b) **art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*):

„Art. 12. — (1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ

prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia.”

14. Dispozițiile menționate la paragraful 13 se solicită a fi interpretate prin raportare la **Decizia Curții Constituționale nr. 228 din 13 martie 2007**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007 (denumită în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007*).

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Apelanta AJFP Brăila a expus argumentele arătate în continuare:

a) efectele unei decizii de dezincriminare a unei fapte contravenționale nu pot conduce la concluzia că amenda contravențională aplicată prin procesul-verbal contestat are caracterul de acuzație în materie penală;

b) într-adevăr, prin decizia Curții Constituționale a operat dezincriminarea faptei săvârșite de petent, însă efectele dezincriminării nu se extind și asupra executării silite, ci doar asupra aplicării sancțiunii contravenționale;

c) în măsura în care, la interpretarea art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea Constituțională ar fi apreciat că dezincriminarea faptei sancționate atrage și încetarea executării acesteia, ar fi menționat explicit faptul că executarea silită încetează. *Per a contrario*, procesul-verbal de constatare a unei contravenții emis în baza unui temei legal la data sancționării faptei, necontestat/neanulat de instanța competentă, își produce efectele în materia executării silite;

d) trebuie avută în vedere și ipoteza în care efectele executării silite, începute în baza unui proces-verbal de contravenție prin care s-a sancționat săvârșirea unei fapte dezincriminate, nu pot conduce la repunerea părților în situația anterioară, mai ales în cazul în care, prin actul de sancționare, au fost dispuse și măsuri complementare de confiscare/distrugere/valorificare, decât în baza unei dispoziții legale exprese care să prevadă și eventuale măsuri de dezdăunare/compensare/restituire etc.

16. La dosar au fost atașate, cu titlu de practică judiciară de la nivelul Tribunalului Brăila, în legătură cu problema de drept ce face obiectul sesizării, Decizia nr. 85 din 22 februarie 2022 și Decizia nr. 59 din 3 februarie 2022.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a adresat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

17. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul celor arătate în continuare: (i) cauza se află în curs de judecată, în competența legală a unui complet din cadrul Tribunalului Brăila, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă; (ii) modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează soluția pe fond a cererii deduse judecătii; (iii) în ceea ce privește caracterul de noutate și dificultatea chestiunii de drept: textul de lege ce se solicită a fi interpretat este conținut de un act normativ relativ recent intrat în vigoare, având un potențial mai mare de a conține probleme de drept noi, de natură a genera practică neunitară; cu toate că dificultatea sa nu este una serioasă, caracterul de noutate nu s-a pierdut pe parcurs; problema de drept nu a făcut obiectul unei jurisprudențe constante, nici al unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

18. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în care a fost formulată sesizarea și-a exprimat punctul de vedere în sensul că efectele deciziei Curții Constituționale prin care a fost constatată neconstituționalitatea unui act normativ care

prevede și sancționează o faptă contravențională sunt aceleași cu cele ale unei legi care dezincriminează fapta contravențională, situație în care, potrivit art. 234 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, prin prisma art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și a Deciziei Curții Constituționale nr. 228/2007, executarea silită încetează sau, după caz, sancțiunea aplicată nu se mai pune în executare.

19. Punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere este fundamentat pe următoarele argumente:

a) problema care trebuie lămurită este dacă doar o lege nouă, care nu mai prevede fapta drept contravenție, are ca efect încetarea executării silite în conformitate cu art. 234 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, prin prisma art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și a Deciziei Curții Constituționale nr. 228/2007, sau dacă constatarea neconstituționalității actului normativ/textului de lege care prevede și sancționează fapta contravențională printr-o decizie a Curții Constituționale are același efect în raport cu prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție, conform cărora: *„Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”*;

b) prin Decizia nr. 228 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma *„nu se mai sancționează”*, prevăzută în text, se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia. În considerentele deciziei se arată, printre altele, că: *„Totodată, contravenția, ca fapt antisocial, trebuie privită atât sub aspectul săvârșirii și constatării acesteia, cât și sub aspectul aplicării și executării sancțiunii. Din acest punct de vedere sintagma «nu se mai sancționează» trebuie înțeleasă în sensul că, prin intrarea în vigoare a legii care nu mai prevede fapta drept contravenție, sancțiunile contravenționale nu se mai aplică, iar în cazul celor aplicate, dar aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a noii legi, sancțiunile nu se mai execută.”*;

c) în speța dedusă judecării, executarea silită a fost pornită în conformitate cu art. 39 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 coroborate cu art. 226 din Codul de procedură fiscală, în baza titlului de creanță reprezentat de procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției din 27 aprilie 2020, devenit executoriu prin necontestarea lui în conformitate cu art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001;

d) fapta contravențională pentru care contestatorul a fost sancționat cu amendă la data de 27 aprilie 2020 era prevăzută și sancționată de prevederile art. 28 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999;

e) prin Decizia nr. 152 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 13 mai 2020, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 sunt neconstituționale și, de asemenea, a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență este neconstituțională, în ansamblul său;

f) forma actuală a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 nu prevede alte modificări.

20. În practica Tribunalului Brăila, alte complete de judecată au opinat, în esență, în sensul că executarea silită este legal declanșată dacă procesul-verbal de contravenție nu a fost contestat, iar o decizie a Curții Constituționale care constată neconstituționalitatea actului normativ/textului de lege care

incrimina contravenția nu are ca efect constatarea faptului că titlul de creanță devenit executoriu nu mai are aptitudinea de a fi pus în executare (Decizia nr. 85 din 22 februarie 2022 și Decizia nr. 59 din 3 februarie 2022).

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

21. Curțile de apel Alba Iulia, București, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, **nu a fost identificată jurisprudență** cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

22. Într-o **orientare jurisprudențială** s-a apreciat că, raportat la deciziile Curții Constituționale nr. 228/2007 și nr. 651/2018, o decizie a Curții Constituționale prin care s-a constatat neconstituționalitatea unui act normativ sau a unui articol cuprins într-un act normativ prin care sunt incriminate și sancționate fapte contravenționale are ca efect încetarea executării silite, sancțiunile contravenționale aplicate în temeiul textului de lege declarat neconstituțional urmând să nu se mai execute.

23. În acest sens este jurisprudența comunicată de următoarele instanțe: tribunalele Argeș (Decizia definitivă nr. 847 din 9 martie 2022; Decizia definitivă nr. 4.296 din 9 noiembrie 2021; Decizia definitivă nr. 1.810 din 18 mai 2022), Bihor (Decizia definitivă nr. 13 din 18 ianuarie 2021), Botoșani (Decizia definitivă nr. 236 din 23 mai 2002; Sentința civilă nr. 1.941 din 18 iunie 2021, pronunțată de Judecătoria Botoșani; Sentința civilă nr. 1.974 din 22 iunie 2021, pronunțată de Judecătoria Botoșani, definitivă prin Decizia nr. 635A din 19 noiembrie 2021, pronunțată de Tribunalul Botoșani), Covasna (Decizia definitivă nr. 223/A din 26 aprilie 2022), Vaslui (Decizia definitivă nr. 930/A/2021 din 25 august 2021; Decizia definitivă nr. 1.598/A/2021 din 3 noiembrie 2021; Decizia definitivă nr. 352/A/2021 din 23 martie 2022), Vrancea (Sentința civilă nr. 5.869 din 16 iulie 2021, pronunțată de Judecătoria Focșani, definitivă prin Decizia nr. 379 din 12 octombrie 2021 a Tribunalului Vrancea).

24. În același sens și-au exprimat punctul de vedere teoretic și următoarele instanțe: curțile de apel Craiova, Ploiești, Târgu Mureș (și instanțele arondate); tribunalele București, Cluj, Covasna, Ialomița, Iași, Ilfov, Maramureș, Mehedinți, Teleorman; judecătoriile Bacău, Brașov, Brăila, Buzău, Huși, Iași, Motru, Novaci, Onești, Pogoanele, Șimleu Silvaniei, Târgu Cărbunești.

25. În susținerea acestei practici judiciare și a punctului de vedere teoretic au fost expuse următoarele argumente:

a) în considerentele Deciziei nr. 228/2007, Curtea Constituțională a reținut că *„Efectele legii noi se aplică tuturor sancțiunilor contravenționale aplicate și neexecutate până la data intrării sale în vigoare. A reduce aplicarea legii noi, care nu mai prevede și nu mai sancționează fapta, doar la situația neaplicării sancțiunii echivalează cu deturnarea intenției legiuitorului asupra efectelor pe care legea dezincriminatoare le are asupra sancțiunilor aplicate și neexecutate până la data intrării în vigoare a noului act normativ, în sensul că acestea nu se mai execută”*. Această interpretare are în vedere aplicarea legii contravenționale mai blânde, în sensul retroactivității, și în cazul în care sancțiunile au fost aplicate deja. În acest sens, prevederile Legii nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, prin prisma dispozițiilor constituționale [art. 15 alin. (2) din Constituție], tind să lămurească faptul că dispozițiile legii penale și contravenționale mai favorabile creează efectul dezincriminării. Acest aspect însă nu contravine dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Din contră, dacă printr-un alt act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează;

b) după cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 228/2007, reluată și în Decizia nr. 112/2014, contravenția, ca fapt antisocial, trebuie privită atât sub aspectul săvârșirii și constatării acesteia, cât și sub aspectul aplicării și executării sancțiunii, iar efectele legii noi se aplică inclusiv în cursul

executării silită tuturor sancțiunilor contravenționale aplicate și neexecutate până la data intrării sale în vigoare. Prin urmare, faptul că o cauză se află deja în cursul executării silită nu constituie un impediment la aplicarea legii contravenționale mai favorabile, având în vedere că, la momentul apariției acesteia, obligația de plată a tarifului de despăgubire nu fusese executată;

c) astfel, titlul executoriu contestat nu mai poate fi executat silit, iar executarea silită demarată nu mai poate continua, toate actele de executare silită demarate fiind nule de drept, întrucât se încalcă principiul constituțional al legii mai favorabile, în interpretarea dată de Curtea Constituțională, în sensul celor arătate în precedent;

d) prin Decizia nr. 651/2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională;

e) a considera că pot fi executate silit sancțiunile aplicate în temeiul unui text de lege declarat neconstituțional ar duce la neaplicarea deciziei Curții Constituționale. Or, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept;

f) cu privire la executarea unei amenzi contravenționale aplicate în baza unor dispoziții legale declarate neconstituționale, sunt avute în vedere următoarele prevederi:

— art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ”;*

— Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care, prin sintagma *„nu se mai sancționează”* prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia;

— art. 49 din Codul de procedură fiscală:

„Art. 49. — (1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

(...)

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa. (...)

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”;

— art. 260 din Codul de procedură fiscală:

„Art. 260. — (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. (...)

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”;

g) prin Decizia nr. 152/2020, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 sunt neconstituționale, prevederi în baza cărora a fost întocmit procesul-verbal de contravenție și, subsecvent, actele de executare întocmite în cauza dedusă judecătii. În urma publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza art. 15 alin. (2) din Constituție și a art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 (care consacră retroactivitatea legii contravenționale mai favorabile), decizia Curții Constituționale, prin efectele sale, a dus la încetarea de drept a normei juridice sancționatoare. Așadar, ne aflăm în prezența unor efecte asimilate celor produse de o lege contravențională de dezincriminare a faptelor sancționate de art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999;

h) având în vedere aspectele enunțate, actele administrative reprezentate de titlul executoriu și somația emise în cauză sunt afectate de o *„gravă și evidentă eroare”* în sensul legii procesual-fiscale, întrucât se bazează pe un titlu de creanță care nu poate fi pus în executare, ca urmare a deciziilor Curții Constituționale nr. 152/2020 și nr. 228/2007;

i) soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 228/2007 sunt incidente nu numai în privința intrării în vigoare a legii noi sau a dezincriminării unei fapte contravenționale, ci și în cazul admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor care reglementează și sancționează o faptă contravențională.

26. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a reținut că sunt legale și se execută actele de executare efectuate în baza unui proces-verbal de sancționare a contravenției, incriminate de un text de lege, care între timp a fost declarat neconstituțional, în situația în care fie nu a fost formulată plângere contravențională, fie plângerea contravențională a fost respinsă, ca tardivă, sau a fost anulată, ca netimbrată.

27. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul tribunalelor Bacău (Decizia definitivă nr. 1.298 din 23 noiembrie 2021), Brăila (Decizia definitivă nr. 85 din 22 februarie 2022; Decizia definitivă nr. 59 din 3 februarie 2022) și Buzău (Decizia definitivă nr. 323/2022; Decizia definitivă nr. 227/2022).

28. În susținerea acestei practici judiciare și a acestui punct de vedere teoretic au fost invocate următoarele argumente:

a) apărările întemeiate pe neconstituționalitatea textului de lege care reglementează contravenția se verifică în cadrul plângerii contravenționale, iar nu în cadrul contestației la executare, conform art. 260 alin. (3) din Codul de procedură fiscală [*„Contestația (la executare) poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”*], cu referire la art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 [*„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.”*];

b) nu există niciun temei legal pentru a se considera că, odată ce Curtea Constituțională a constatat că dispoziția legală în temeiul căreia o persoană a fost sancționată contravențional este neconstituțională, procesul-verbal de contravenție *„nu are aptitudinea de a fi pus în executare”*, câtă vreme contravenientul nu a urmat procedura prevăzută de lege, respectiv nu a exercitat calea de atac prevăzută de art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Interpretarea contrară contravine dispozițiilor art. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și ale art. 260 alin. (1) și (3) din Codul de procedură fiscală, conform căreia procesul-verbal neatacat în termenul prevăzut de art. 3 din ordonanță constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate, iar contestarea lui în cadrul contestației la executare nu este permisă nici măcar persoanei interesate, dacă pentru contestarea lui există o altă procedură prevăzută de lege [interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015].

29. În sensul acestei orientări jurisprudențiale și-a exprimat punctul de vedere teoretic, nesuștinut de practică judiciară, Curtea de Apel Bacău.

30. Într-un alt punct de vedere teoretic, nesuștinut de practică judiciară și neargumentat, s-a apreciat că, dacă excepția de neconstituționalitate nu a fost invocată în dosarul care a avut ca obiect anularea procesului-verbal de contravenție, decizia Curții Constituționale de declarare ca neconstituțional a textului de lege care incriminează contravenția nu are ca efect încetarea executării silite (Judecătoria Buhuși).

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. În jurisprudența Curții Constituționale au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță în soluționarea prezentei sesizări:

a) Decizia nr. 228 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma „nu se mai sancționează” prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia. În considerentele deciziei sus-menționate s-au reținut următoarele:

„Curtea Constituțională urmează să își reconsidere jurisprudența și să constate că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Legiuitorul, ținând seama de unele schimbări intervenite în relațiile sociale, precum și de datele referitoare la fenomenul contravențional, poate decide la un moment dat ca anumite fapte antisociale, care erau calificate și sancționate drept contravenții, dar care prezintă un pericol social redus, să fie scoase din domeniul contravențional.

Potrivit textului de lege criticat, dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ. Aceste prevederi au ca obiect dezincriminarea cu titlu general a faptelor săvârșite și produc efecte pentru viitor începând cu momentul intrării în vigoare a actului normativ nou și, prin urmare, efectele care s-au produs sub imperiul actului normativ anterior încetează de la data apariției noului act normativ.

Aplicarea legii noi care nu mai prevede și nu mai sancționează contravențional fapta trebuie analizată prin raportare la momentul intrării în vigoare a acesteia și la stadiul derulării cauzei. Totodată, contravenția, ca fapt antisocial, trebuie privită atât sub aspectul săvârșirii și constatării acesteia, cât și sub aspectul aplicării și executării sancțiunii. Din acest punct de vedere sintagma «nu se mai sancționează» trebuie înțeleasă în sensul că, prin intrarea în vigoare a legii care nu mai prevede fapta drept contravenție, sancțiunile contravenționale nu se mai aplică, iar în cazul celor aplicate, dar aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a noii legi, sancțiunile nu se mai execută.

Efectele legii noi se aplică tuturor sancțiunilor contravenționale aplicate și neexecutate până la data intrării sale în vigoare. A reduce aplicarea legii noi, care nu mai prevede și nu mai sancționează fapta, doar la situația neaplicării sancțiunii echivalează cu deturnarea intenției legiuitorului asupra efectelor pe care legea dezincriminatoare le are asupra sancțiunilor aplicate și neexecutate până la data intrării în vigoare a noului act normativ, în sensul că acestea nu se mai execută.

O sancțiune aplicată în baza unei legi pentru o faptă dezincriminată printr-un nou act normativ urmează să nu mai fie executată, chiar dacă procedura de executare a acesteia a început.

În concluzie, Curtea reține că prin textul de lege care formează obiectul excepției se creează discriminări între persoanele care se găsesc în aceeași situație de contravenienți, ceea ce este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Diferențierea de tratament juridic în cadrul aceleiași categorii de

subiecte de drept este permisă numai dacă se justifică prin rațiuni obiective și rezonabile. În cazul de față, însă, persoane aflate obiectiv în aceeași situație juridică beneficiază de tratament juridic diferit, în funcție de anumite condiții subiective și aleatorii, ceea ce contrazice exigențele principiului constituțional al egalității în drepturi.”;

b) considerentele de la paragraful 57 din Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1083 din 20 decembrie 2018, prin care Curtea Constituțională a constatat că sunt neconstituționale atât soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, cât și soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare:

„(...) instituțiile juridice referitoare la legea penală de dezincriminare, precum și la intervenirea unei legi penale noi există pentru ca nicio persoană să nu fie nevoită să execute o pedeapsă pentru o faptă care nu mai este prevăzută de lege ca infracțiune ori o pedeapsă pentru care legea nouă prevede un prag mai mic decât cel al pedepsei care se execută ori urmează a se executa. Or decizia Curții Constituționale prin care este constatată neconstituționalitatea unei norme de incriminare face ca, de la data publicării sale, fapta incriminată și considerată anterior socialmente periculoasă să nu mai existe, adică produce efecte similare unei legi de dezincriminare. Împrejurarea că legiuitorul nu intervine pentru a pune de acord dispozițiile de incriminare constatate neconstituționale cu decizia Curții Constituționale nu constituie un argument pentru respingerea cererilor de înlăturare a pedepselor aplicate, întrucât, per a contrario, decizia Curții Constituționale de constatare ca neconstituțională a unei norme de incriminare ar fi lipsită de efectele sale general obligatorii, consacrate de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.”

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

32. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, la momentul respectiv, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

34. Înainte de cercetarea în fond a chestiunii de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție, analizând îndeplinirea condițiilor de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată că sesizarea este inadmisibilă, pentru considerentele arătate în continuare.

35. În mod constant, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, au fost decelate următoarele condiții de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept

veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. Înalta Curte constată că, în ceea ce privește sesizarea ce formează obiectul prezentului dosar, sunt îndeplinite primele trei condiții de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Tribunalului Brăila — Secția I civilă, legal investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

37. Din expunerea succintă a procesului rezultă că, pe fond, cauza în care a fost formulată sesizarea are ca obiect contestația la executare împotriva executării silite pornite în baza unui proces-verbal de contravenție întocmit în baza unui text de lege care, între timp, a fost declarat neconstituțional printr-o decizie a Curții Constituționale. Rezultă, astfel, că soluționarea pe fond a litigiului depinde de rezolvarea de principiu ce se solicită a fi dată chestiunii de drept menționate la paragraful 6 din prezenta decizie.

38. De asemenea, este îndeplinită și a șasea condiție de admisibilitate, deoarece asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au fost conturate următoarele repere:

a) chestiunea de drept supusă dezlegării să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a problemei de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; Decizia nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 59; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42);

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică *serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii*, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragraful 37; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 61; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37);

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, *caracterul complex* sau, după caz, *precar al reglementării*, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și

dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie reflectate în *încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată*, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit *pragul de dificultate al întrebării* și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât *simpla dilemă* cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragrafele 38, 39, 41; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42). Sub acest aspect, s-a reținut că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege (Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46).

40. În cadrul prezentei sesizări se constată că instanța de trimitere nu a argumentat îndeplinirea condițiilor de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, iar punctul de vedere expus nu reliefează o dilemă sau un real impediment al completului în a-și însuși o anumită interpretare a textelor de lege incidente în soluționarea cauzei pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, în sensul celor reținute în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

41. Subsumat cerinței referitoare la existența unei dificultăți serioase și reale a chestiunii de drept, nu se poate face abstracție de faptul că, în jurisprudența Curții Constituționale, pot fi identificate repere solide care oferă, *mutatis mutandis*, elementele necesare și suficiente pentru construirea raționamentului juridic pentru dezlegarea problemei de drept de către instanța investită cu judecarea cauzei. Sub acest aspect, se cuvine a fi observat faptul că, atât în litigiul în care a fost formulată sesizarea, inclusiv în încheierea de sesizare, cât și în practica judiciară comunicată de curțile de apel (paragrafele 22—25 din prezenta decizie) în mod constant instanțele au avut, ca reper, considerentele din deciziile Curții Constituționale nr. 228 din 13 martie 2007 și nr. 651 din 25 octombrie 2018, reper care însă nu se regăsește în orientarea jurisprudențială minoritară expusă la paragrafele 26 și 27 din prezenta decizie.

42. Aceste aspecte conduc la concluzia că sesizarea, astfel cum a fost formulată, nu își poate găsi rezolvare pe calea pronunțării unei hotărâri prealabile, în cauză punându-se problema analizei efectelor unei decizii a Curții Constituționale.

43. În ceea ce privește a cincea condiție de admisibilitate, referitoare la „*noutatea*” chestiunii de drept supuse dezlegării, care să justifice angrenarea mecanismului hotărârii prealabile, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-au reținut următoarele:

a) în absența unei definiții legale a noțiunii de „*noutate*”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere al completului investit cu soluționarea sesizării (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie

2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021);

b) cerința „noutății” este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial (deciziile menționate în paragraful anterior, precum și Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021), precum și în ipoteza în care fie s-ar impune anumite clarificări în privința unei norme legale mai vechi, dar într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei), fie este vizată o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragrafele 81 și 82);

c) „noutatea” chestiunii de drept se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor în urma unei interpretări date, opiniile jurisprudențiale diferite neputând constitui temei declanșator al mecanismului

pronunțării unei hotărâri prealabile. În situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționate, uneori chiar diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragraful 83; Decizia nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022, paragraful 63);

d) în condițiile în care este depășit stadiul unei practici incipiente și este conturată o practică — unitară sau neunitară — în legătură cu chestiunea de drept, nu se mai poate recurge la mecanismul hotărârii prealabile, deoarece nu mai poate fi atins scopul preîntâmpinării practicii neunitare, problema de drept neputând fi considerată a fi nouă. În analiza cerinței noutății, având în vedere atât scopul hotărârii prealabile de a preveni apariția unei practici judiciare neunitare, cât și necesitatea de a evita paralelismul și suprapunerea cu mecanismul recursului în interesul legii, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile nu este chemată să dea o soluție unei practici divergente deja existente (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 57 din 9 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020, paragrafele 112—115; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragrafele 84—86; Decizia nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022, paragrafele 64 și 65).

44. Pentru toate considerentele arătate, se apreciază că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate decelate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

45. Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă, prin Încheierea din 9 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 342/228/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea art. 234 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în referire la Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007, o decizie a Curții Constituționale, prin care s-a constatat neconstituționalitatea unui act normativ sau a unui articol cuprins într-un act normativ prin care sunt incriminate și sancționate fapte contravenționale, are ca efect încetarea executării silite, sancțiunile contravenționale aplicate în temeiul textului de lege declarat neconstituțional urmând să nu se mai execute?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 octombrie 2022.

Pentru președintele Secției de contencios administrativ
și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție,
judecător **Denisa Angelica Stănișor**,
ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii,
semnează
președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,
judecător **Corina-Alina Corbu**

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

